



# UNIwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina

Wydział

Nazwa przedmiotu: <b>Dyrygentura</b>		<b>Rok akademicki</b>
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot: <b>Wydział Dyrygentury Symfoniczno-Operowej</b>		<b>2019/2020</b>
Nazwa kierunku: dyrygentura symfoniczno-operowa		
Forma studiów: stacjonarne I st.	Profil kształcenia: <b>ogólnoakademicki (A)</b>	Status przedmiotu: obowiązkowy
Specjalność: Dyrygentura Symfoniczno-Operowa		Rok I-III semestr I-VI
Język przedmiotu: <b>polski (angielski)</b>	Forma zajęć: Wykład	Wymiar zajęć: 180 godzin
Koordinator przedmiotu	<b>Kierownik Katedry Dyrygentury</b>	
Cele przedmiotu	Nauka dyrygowania, prowadzenia zespołów orkiestrowych	
Wymagania wstępne	Kandydat na dyrygenta musi posiadać zespół odpowiednich cech i dyspozycji, w tym <a href="#">m.in.</a> wybitną muzykalność, doskonały słuch i poczucie rytmu, słuchową wyobraźnię wewnętrzną, a także zasób wrodzonych zdolności manualnych i temperament, na tle wyraźnie kształtującej się osobowości	

Kod efektu	<b>PRZEDMIOTOWE EFEKTY UCZENIA SIĘ</b>	Przypisanie do efektów specjalnościowych (kierunkowych)
------------	--	---

w zakresie WIEDZY (W)

1	Znajomość roli dyrygenta i jego podstawowych zadań	P6_DYR_W_07 (DYR_VII)
2	Przygotowanie teoretyczne do próby z orkiestrą	P6_DYR_W_04 (DYR_IV)
3	Przyswojenie wiedzy o epoce, stylu i kompozytorze	P6_DYR_W_01 (DYR_I)
4	Znajomość specyfiki wykonawstwa muzyki orkiestrowej	P6_DYR_W_01 (DYR_I)
5	Znajomość zróżnicowanego stylistycznie repertuaru dyrygenckiego	P6_DYR_W_01 (DYR_I)
6	Różnice techniki dyrygenckiej w pracy z chórem i orkiestrą	P6_DYR_W_07 (DYR_VII)

w zakresie UMIEJĘTNOŚCI (U)

7	Opanowanie aparatu technicznego i zasad techniki manualnej	P6_DYR_U_02 (DYR_IX)
8	Opanowanie schematów metrycznych	P6_DYR_U_02 (DYR_IX)
9	Dostosowanie techniki manualnej do stylistyki wykonywanego dzieła	P6_DYR_U_02 (DYR_IX)
10	Pogłębienie strony wyrazowej w technice dyrygenckiej	

11	Umiejętność analizy formalnej i harmonicznego partytury	
12	Umiejętność opracowania partytury pod kątem wykonawczym	
13	Umiejętność samodzielnego rozwiązywania problemów techniczno-interpretacyjnych	
14	Umiejętność współpracy z zespołem orkiestrowym	P6_DYR_U_02 (DYR_IX)
15	Umiejętność współpracy z solistą i grupą solistów	

w zakresie KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH (K)

16	Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie	P6_DYR_K_01 (DYR_XVIII)
17	Doskonali swój warsztat dyrygencki oraz pogłębia wiedzę teoretyczną i praktyczną w swojej dziedzinie	P6_DYR_K_01 (DYR_XVIII)
18	Ma zdolność komunikacji w obrębie własnego środowiska i społeczności	P6_DYR_K_04 (DYR_XXI)

TREŚCI PROGRAMOWE	
<b>Semestr I</b>	Liczba godzin
1. Rola dyrygenta w orkiestrze i określenie jego zadań w zależności od typu zespołu	6
2. Praca nad aparatem technicznym i techniką manualną	6
3. Przyswojenie wiedzy o epoce, stylu i kompozytorze	6
4. Dokonanie analizy formalnej i harmonicznego partytury	6
5. Opracowanie partytury pod kątem wykonawczym	6
Repertuar muzyczny: dzieła klasyczne (klasyki wiedeńscy), proste utwory romantyczne (np. F. Schubert, S. Moniuszko)	6
<b>Semestr II</b>	Liczba godzin
6. Rola dyrygenta w orkiestrze i określenie jego zadań w zależności od typu zespołu	6
7. Praca nad aparatem technicznym i techniką manualną	6
8. Przyswojenie wiedzy o epoce, stylu i kompozytorze	6
9. Dokonanie analizy formalnej i harmonicznego partytury	6
10. Opracowanie partytury pod kątem wykonawczym	6
Repertuar muzyczny: dzieła klasyczne (klasyki wiedeńscy), proste utwory romantyczne (np. F. Schubert, S. Moniuszko)	6
<b>Semestr III</b>	
11. Poszerzenie zasad techniki dyrygenckiej, w tym <a href="#">m.in.</a> dyrygowanie w różnych rodzajach artykulacji, dynamiki, tempa i ekspresji	5
12. Przygotowanie teoretyczne do próby z orkiestrą	5
13. Różnice techniki dyrygenckiej w pracy z chórem i orkiestrą	5
14. Pierwsze kontakty z profesjonalnym zespołem orkiestrowym, <a href="#">m.in.</a> precyzyjne ruchy przygotowawcze i umiejętność znalezienia właściwego tempa	5
15. Zrozumienie specyfiki pracy z zespołem orkiestrowym	5
16. Umiejętność współpracy z solistą	5
Repertuar muzyczny: bardziej skomplikowane dzieła klasyczne, rozszerzony repertuar romantyczny, pierwsze kontakty z klasyką XX wieku.	5
<b>Semestr IV</b>	
17. Poszerzenie zasad techniki dyrygenckiej, w tym <a href="#">m.in.</a> dyrygowanie w różnych rodzajach artykulacji, dynamiki, tempa i ekspresji	5
18. Przygotowanie teoretyczne do próby z orkiestrą	5
19. Różnice techniki dyrygenckiej w pracy z chórem i orkiestrą	5
20. Pierwsze kontakty z profesjonalnym zespołem orkiestrowym, <a href="#">m.in.</a> precyzyjne ruchy przygotowawcze i umiejętność znalezienia właściwego tempa	5
21. Zrozumienie specyfiki pracy z zespołem orkiestrowym	5
22. Umiejętność współpracy z solistą	5
Repertuar muzyczny: bardziej skomplikowane dzieła klasyczne, rozszerzony repertuar romantyczny, pierwsze kontakty z klasyką XX wieku.	5

<b>Semestr V</b>		
23. Opanowanie umiejętności dyrygowania w różnych metrach		
24. Pogłębienie strony wyrazowej w technice dyrygenckiej		6
25. Kształtowanie umiejętności samodzielnego rozwiązywania problemów techniczno-interpretacyjnych		6
26. Częstsze kontakty z profesjonalną orkiestrą		6
27. Dalsze rozwijanie umiejętności współpracy z solistami lub grupą solistów (ensemble operowe)		6
Repertuar muzyczny: Dalsze poszerzanie repertuaru o dzieła od baroku po współczesność, wielka symfonia romantyczna, utwory od baroku do współczesności, akompaniamenty instrumentalne i wokalne.		6
<b>Semestr VI</b>		
28. Opanowanie umiejętności dyrygowania w różnych metrach		
29. Pogłębienie strony wyrazowej w technice dyrygenckiej		6
30. Kształtowanie umiejętności samodzielnego rozwiązywania problemów techniczno-interpretacyjnych		6
31. Częstsze kontakty z profesjonalną orkiestrą		6
32. Dalsze rozwijanie umiejętności współpracy z solistami lub grupą solistów (ensemble operowe)		6
Repertuar muzyczny: Dalsze poszerzanie repertuaru o dzieła od baroku po współczesność, wielka symfonia romantyczna, utwory od baroku do współczesności, akompaniamenty instrumentalne i wokalne.		6

Metody kształcenia	
<ol style="list-style-type: none"> <li>1. wykład problemowy</li> <li>2. analiza przypadków</li> <li>3. rozwiązywanie zadań artystycznych</li> <li>4. praca indywidualna</li> </ol> <p>Zajęcia mają indywidualny charakter i przebiegają w relacji „mistrz – uczeń”; dla każdego studenta poszukiwane są indywidualne, kreatywne metody pracy i nauki. Studenci samodzielnie pracują nad partyturą, a następnie z dwoma pianistami, którzy realizują wyciąg utworu. Pedagog (aktywny zawodowo dyrygent) koryguje błędy, sugeruje właściwą technikę manualną i omawia zagadnienia dyrygenckie utworu. Studenci hospitują próby koncertów symfonicznych i przedstawień operowych. Biorą udział w festiwalach, kursach mistrzowskich, seminariach i konferencjach poświęconych pracy dyrygenta, a także w wielu innych przedsięwzięciach służących rozwojowi intelektualnemu i artystycznemu przyszłego dyrygenta.</p>	

Weryfikacja efektów uczenia się	
Metody weryfikacji	Nr efektu
1. Sprawdzian przygotowanego dzieła symfonicznego	
2. Dyskusja nad opracowaną partyturą pod kątem wykonawczym	
3. Sprawdzian prezentacji koncertowej	
4. Udział w prowadzonej próbie z orkiestrą zawodową	
5. Kolokwium	
6. Egzamin	

Korelacja efektów uczenia się z treściami i metodami kształcenia oraz metodami ich weryfikacji			
Nr efektu uczenia się	Treści kształcenia	Metody kształcenia	Metody weryfikacji
1	1, 6, 25, 30	1-4	1-6
2	12,18	1-4	1-6
3	3, 8	1-4	1-6

4	5, 10, 14, 15, 20, 21, 26, 31	1-4	1-6
5	1-32	1-4	1-6
6	13	1-4	1-6
7	2, 7, 11, 17, 23, 28	1-4	1-6
8	2, 7, 11, 17, 23, 28	1-4	1-6
9	2, 7, 11, 17	1-4	1-6
10	11, 17, 24, 29	1-4	1-6
11	4, 9	1-4	1-6
12	5,10	1-4	1-6
13	25,30	1-4	1-6
14	12, 14, 18, 20, 26, 31	1-4	1-6
15	6, 22, 27, 32	1-4	1-6
16	1-32	1-4	1-6
17	1-32	1-4	1-6
18	1-32	1-4	1-6

#### Warunki zaliczenia

Po semestrach 1, 3 – kolokwium.  
 Po semestrach 2, 4, 5 – egzamin.  
 Po semestrze 6 – zaliczenie.

#### Literatura podstawowa

Dzieła światowej i polskiej literatury symfonicznej, symfoniczno-wokalnej, operowej

#### Literatura uzupełniająca

E. Bury – Podstawy techniki dyrygowania, L. Jaworski – Technika dyrygowania

#### Kalkulacja nakładu pracy studenta potrzebnej do osiągnięcia zakładanych efektów uczenia się (w godz.)

Zajęcia dydaktyczne – godziny kontaktowe	180
Przygotowywanie się do zajęć	120
Praca z literaturą	60
Konsultacje	50
Przygotowywanie się do prezentacji/koncertu	40
Przygotowywanie się do egzaminu, zaliczenia	50

Inne	50
Łączny nakład pracy studenta w godz.	550
Liczba punktów ECTS	22

poniższe dane skopiować z programu studiów – poniżej wpisano wartości przykładowe; jeśli przedmiot prowadzony jest na studiach II stopnia, należy zaciemnić dwa ostatnie semestry (III rok)

Rok	I		II		III	
Semestr	I	II	III	IV	V	VI
Punkty ECTS	4	4	3	3	4	4
Liczba godzin w tygodniu	30	30	30	30	30	30
Rodzaj zaliczenia	Kolokwium	Egzamin	Egzamin	Egzamin	Egzamin	Zaliczenie
Możliwości kariery zawodowej						
praca z młodzieżowymi zespołami symfonicznym						
praca asystenta dyrygenta w filharmoniach i operach						

Data	Kto modyfikował	Czego dotyczy modyfikacja
	prof. Tomasz Bugaj	Dostosowanie opisów efektów uczenia się do skorygowanych specjalnościowych efektów uczenia się, korelacja efektów uczenia się z treściami i metodami kształcenia oraz metodami ich weryfikacji; kalkulacja nakładu pracy studenta.